

muligt komme ind paa det samme her, noget, der jo ogsaa er anbefalet fra flere Sider; jeg mindes allerede fra den første Dag af Forhandlingerne, at det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmand) udviklede dette Standpunkt. Mig forekommer det i det hele, at de Positioner, der maa henregnes til Lutsvarer, og som ogsaa Regeringen har optaget efter de i de fleste Tilfælde overensstemmende Resultater fra Toldkommissionen, fortjene at opretholdes. Saa har der oftere under Diskussionen været Tale om Udvidelse af Toldfrihed paa Livsforbrødenheder, og der er da særlig peget paa de tre Objekter, som ogsaa Toldkommissionens Betænkning har fremdraget og særlig bekræftet sig med, nemlig Kaffe, Ris og Stenolie. Hvad den første Artikel angaar, Kaffe, ser jeg saaledes derpaa, at det jo sikkert var ønskeligt, om man her kunde komme til en Nedsettelse. Jeg kan ikke fra et finansielt Standpunkt ønske helt at affasse store og indbringende Positioner, og jeg tror, at det er rigtigt at bevare noget af Tolden netop paa en Position som Kaffe. At man er gaaet med til at tage Kul-tolden helt bort, ligger i ganske særlige Omstændigheder. For det første deri, at man gennem mange Behandlinger her i Rigsdagen har været enig om helt at fjerne Kulturen. Det har altsaa en vis historisk Berettigelse, og dernæst have andre Lande her givet et Eksempel, som man ikke godt kan se bort fra, idet ogsaa der Kulturen helt er affasset. Jeg behøver ikke at pege paa, hvor stor Betydning det i finansiell Henseende vilde have, om man havde bevaret noget af Tolden, der nu foreslaas helt affasset, og jeg skal da dertil føje, at den Toldnedsettelse, der her kunde finde Sted, vilde kunne udnyttes ogsaa af Smaafolk i Samfundet, idet det vilde kunne mærkes helt ned til mindre Kvantiteter som en Skæppe Kul. Men hvad Raffin angaar, da holder jeg rigtignok bestemt paa, at hvis man nogen Sinde kan naa saa vidt, at man kan komme til ogsaa at røre ved denne vigtige Position, bør man dog nødvendigvis bevare noget af Tolden, jeg skal ikke komme nærmere ind paa hvilken Del, for derigennem at bevare Finanstolden. Hvorvidt man nu kan komme til at røre ved Kaffe-positionen ved den nuværende Toldreform, staar mig rigtignok temmelig uklart; thi hele den finansielle Status efter Flertallets og Regeringens Forslag viser jo allerede nu en Nedgang, der dog, som jeg tidligere sagde, muligvis kan bæres, det vil afhænge af de øvrige Statelove. Men gaar man videre og navnlig betydelig videre, kommer man ind paa det usikre. Jeg har derfor kun udtalt mig i Almindelighed om Raffin uden

at ville binde mig i nogen Henseende til Nedgang der, jeg har kun paavist den som ønskelig under visse givne Forudsætninger, Forudsætninger, som jeg dog ikke her vil fremdrage. Hvad Ris angaar, ser jeg paa dette Produkt fra et Landmandsstandpunkt som en Position, der ikke bør røres ved i et Øjeblik, hvor Landbruget har gjort saa overordentlig saa Krav, og hvor man gennem Landhusholdningssekskabets Betænkning netop har peget paa denne ene Position som en, der ønskedes bevaret, selvfølgelig for derigennem at hde en ganske ringe Beskyttelse for det Produkt, der bruges paa samme Maade som Risen, nemlig Byggryn. Og hvad endelig angaar Stenolie, forekommer det mig, at naar man saa nylig har nedsat Tolden paa Stenolie, er det dog lidt for meget nu allerede at ville forlange yderligere Nedsettelse, endfælgelig Afstæffelse her; thi lad det nok saa meget være et Produkt, der anvendes i den store Befolkning, kan man dog ikke sige, at Tolden her er trykkende, og ved den sidste Nedsettelse af Stenolien, da der jo blev foretaget en betydelig finansiell Omstættning og Handel, hvor baade Ol, Sukker og Stenolie vare med til Afgørelse, der kom man saa langt ned, at det netop havde til Følge, at Statskassen led et aarligt Tab, der endnu ikke er dækket ved den forøgede Opgang i Forbruget, et Tab, der kan sættes til 1 à 1½ Mill. Kr. Jeg har allerede omtalt Landbruget lejlighedsvis, idet jeg omtalte Positionen Ris; men jeg skal kun yderligere opmuntre til, at man holder paa de finansielle Positioner paa Regeringsforslaget, hvorigennem der er ydet Landbruget nogen Beskyttelse, og det er saaledes Citrierødder og Ost. Der er med Hensyn til Osten en Bevægelse oppe, selv om den ikke har bredt sig vidt, der netop gaar ud paa at forfine Produktet, og som gør det ønskeligt, at den nuværende Beskyttelse, som Mindretallet jo for øvrigt heller ikke har villet røre ved, yderligere forhøjes noget. En Forhøjelse her vilde, som det ogsaa er udhævet af forskellige, i alt Fald af det ærede Medlem for Odde (Veth Espensen), tror jeg, ikke virke paa den magre Ost, thi den producerer vi jo selv, og det er ved Afstættelse af en Ostetold ikke belejligt at have to Positioner, en for mager og en for fed Ost. Jeg anbefaler derfor i Almindelighed, at man forhøjer den nuværende Ostetold, og Forhøjelsen er jo heller ikke saa høj, den er fra 10 Øre foreslaaet sat op til 20 Øre paa Regeringens Forslag. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Sukkerafgiften, men blot udtale min Beklagelse over,